

Elşən Mirişli

Gəncə şəhəri,
tarixçi

II Yazı

Parlement iclasında Vinaqradovun istiqlaliyyətə aid bayannaməsində üstü örtülü və zərərlı "Vahid Rusiya və Azad Azərbaycan" tezisini hiss edən kimi bu tezisin arxasında gizlənən nazik mətbədi, parlamentin sağında yerləşən "İttihad" fırqəsinin lideri doktor Qarabay Qarabayovun rus demokratiyasının bizi dərəcədə "əhsan etdiyi" qənimətlər haqqında çıxışını da, inceklək, son dərəcə eğıllı müləhizələri və faktları ilə, opponentə qarşı nəzakətə alt-üst etmişdir.

Hələ 1910-cu ildə qəzeti xalqın qiymətli "Dərs kitabi" adlanırdı. Bir müəllifin fikrini bəyəndiyi üçün Üzeyir Hacıbəyov "Həqiqət" qəzetində "İdarəədən" qeydində yazmışdır: "...Millətə bir təhlükə üz verdiyi zaman qəzet dördgözlü olmalıdır ki, təhlükə bir tərəfdən üz verdikdə, digər tərəfdən vüquu mən edilsin, qabağı alınsın" ("Həqiqət", 28 yanvar, 1910, N-22). Bu baxımdan Üzeyir Hacıbəyovun redaktor olduğu dövrda milli mənşəyinin, suveren respublika yaratmaq arzumuzun düşmənlərinin elə bir hədə-qorxusu, fəsad və hiyləsi olmayıb ki, "Azərbaycan" qəzeti sahifələrində öz əksini tapmasın, qarşısını alınmağa casarətli jurnalist səsi eşidilmişsin!

"Azərbaycan"ın redaktoru yarızdı ki: "...Azərbaycan türkləri... rus istibdadının yixildığını görüb, müstəqil yaşamadıq ümidi ilə fərəh-lənib və şadlınlıq istiqqlala hazırlaşmaq üçün tədarük görmeye başlayanda", azadlığımızın bədxahları "Size istiqbal əvəzində xəbərdarlıq veririk, torpağınızda daşı-daş üstə qoymarıq"-deye hədələdilər, "başımıza mart fəlakətini və soyqırımı getirib, paytaxtımızı xarabaza döndərdilər" ("Azərbaycan", 1919, N-147).

Üzeyir Hacıbəyov siyasi məzmun daşıyan ciddi yazılarında belə bir qənaətin müxtəlif şekilde bildirdi ki, 1918-ci ilin mart hadisələri rus bolşeviklerinin qabaqcadan düşünləmiş siyasi aksiyasıdır və eyni zamanda "Ermeni quldurlarının minister Andranik olsun, istə onu göndərənlər" deyəndə müəllif qeyd edir ki, daşnakların arxasında rus bolşevikləri vardır. Yoxsa, "Qarabağ ermənilərinin Azərbaycan hökumətinə tabe olmamaq məqsədi ilə göstərməkdə olduqları inad, həyazılıq dərəcəsinə çatmadı" ("Azərbaycan", 1919, N-172).

Bir şey aydın idi ki, daşnaklar Qarabağ ermənilərini bize qarşı үşyana dəvət edirdilər. Bu qəsdlərin açıq-açıqlığına qəzetlər vasitəsilə elanı daşnakların bəhəyalılığını sübut edən aşkar dəlik idi. Təhlükəni aydın hiss edən Üzeyir Hacıbəyov "Azərbaycan" qəzetində xalqı ehtiyatlı olmağa çağırıb yazılırdı: "Ermenilərə etibar yoxdur; çünki daşnaklar bu milleti etibarsız bir dərəcəyə çatdırırlar. Silahlı үşyalar töötəmek və müharibəyə səbəb olmaq üçün bunlar aşkar ve gizli işlər görüb, bizi qafıl edə bilərlər. Bu qəflət neticesində başımıza bələlər gələ bilər. Daşnakların hər bir əməline şübhə ilə baxıb zəif yerlərimizi qüvvətləndirmek, ümumi bədənimizi xainanə zərbələrə qarşı hazırlamaq işində möhkəm durmaliyiq" ("Azərbaycan", 1919, N-112).

Üzeyir Hacıbəyov deyirdi ki, daşnaklar biccirlər, coxbilməmişdi-

lər, bizimkiler qafil. "Bədxahalarımızın bize qarşı hazırlamış olduqları cidalarını elaltı bir politika xatiresi üçün ciblərində gizlətmək isteyirdilər ki, biz görməyək və bir gün bizi cidalaşmaq istəsələr, biz qəflətdə olub, hemlələri redd və dəf edə bilməyək. Lakin cida cibə siğmir və siğmayacaq da, itilənmiş və zəhərlənmiş olan ucunu bize göstərib, guya dile gelib bize deyir ki: xəbərdar olun, qəflət etməyin..." ("Azərbaycan", 1919, N-143).

Daşnak quldurlarının arxasında duran gizli qüvvələr sırasında Azərbaycan istiqalını məhv etmek və bizi murdar pəncəsi altında əzmək xəyalı ilə rus bolşeviklərindən başqa şimaldan el uzadan növbəti qaraguruşçu "ağ" generallar

lədə işlər də görülməlidir, o işlərin ən mühümü özümüzü xarici denikinlər bərabər, daxili denikinlər dən qorumaq təşəbbüsüdür".

Böyük bestekar, bütün ölkə vətəndaşımıza tapşırıb xəbərdarlıq edərək deyir ki: "Bugünkü vəzifəmiz o qara günləri yaddan çıxarmamaq və buna görə də hemişə, hər an hazır olmaqdır! Belə həzırlıq ki, bu hadisələr bir de tekrar edilsə, müdafiəsinə qadir olaq!" ("Azərbaycan", 1919, N-147).

Üzeyir bəy ürəkaçan musiqisi, himnleri, maşhur opera və komediyaları ilə olduğu kimi, jurnalistik fəaliyyəti ilə də bizim müasirimizdir. "Azərbaycan" qəzetiində (1919, N-247) "Qurtuluş" adlı məqələsində yazmışdır: "Qurtuluş və xilasımız yolunda canlarımları qurban verib, biza bu dünyada cənnət arzulayıb, özlərini o dünyada behişt-

can ziyanları kimi, Üzeyir bəy de milli əhval-ruhiyyənin yüksəlişi şəraitində böyük qüvvə ilə fealiyyət göstərmişdir.

1904-cü ildən 1920-ci ilə qədər mətbuatda 600-dən çox mütəxəlif məzmunlu məqalələr yazsa da rus işğalından sonra sovet dövründə vəfat edənə qədər cəmi 30 məqalə yazıb. Bu məqalələrin de əksəriyyəti musiqi ilə bağlı olub.

1918-ci ildə bestekar Azərbaycan himnini bestələdi. 1920-1991-ci illerde Azərbaycan SSR SSRİ-nin tərkibinde işğal olunması sebəbindən bu himn səsləndirilmirdi, 1930-cu ildə Azərbaycanda Sovet hakimiyətinin qurulmasının 10-cu ildönmü münasibəti ilə Üzeyir bəy Azərbaycan SSR-in yeni himni sözlərini və musiqisini yazdı. Yeni himn ilk dəfə 28 aprel 1930-cu ildə Hacıbəyovun rəhbərlili-

tisna hal kimi namizədlik təcrübəsi keçmədən onu partiya sıralarına qəbul etdi. 1938-ci ildə Hacıbəyov "Lenin" ordeni ilə təltif edildi və SSRİ xalq artisti adına layiq görüldü. Bir il sonra bestekar Azərbaycan Konservatoriyasının rektoru təyin edildi və həmin 1939-cu ildə SSRİ Bestekarlar İttifaqının 1-ci qurultayının təşkilat komitəsinin üzvü seçildi. Ömrünün son 10 ilində Azərbaycan Bestekarlar İttifaqına rəhbərlik etmişdir.

1945-ci ilin sentyabrında Üzeyir Hacıbəyov Azərbaycan SSR EA İncəsənət İnstitutunun direktoru təyin edildi. 1945-ci ildə qurulduğu gündən Azərbaycan SSR Elmlər Akademiyasının daimi üzvü və iki çağının SSRİ Ali Sovetinin deputati olmuşdur (1937, 1941).

1947-ci ildə şəkərli diabetdən əziyyət çəkən Üzeyir Hacıbəyovun vəziyyəti ağırlaşdı və səhv təyin olunmuş müalicə sebəbindən daha da mürəkkəbləşdi. Moskva şəhərinin Kremlin xəstəxanasında müalicə almağa başladı, daha sonra

Azərbaycan tarixində Üzeyir Hacıbəyov

da var idi. Üzeyir bəy onların əlini kəsməyə çağırıb. Rusiya tacü-təxtili öz yerində bərqərər etmək istəyən qara qüvvələrin "ingilis hökümeti ilə bir sıra tellərə bağlı" olduğunu xalqa bildirir. Naxçıvan, Şərur və Sürməli qəzalarının daxili işlərinə qarışan Amerika Birleşmiş Ştatları imperialistlərinə, siyasetdə ortaq olduqları daşnaklara havadərlik edən fransız ajalara və Fransaya layiqli cavab verir, lakin hamidan artıq "sapı özümzdən" olan biqeyrət, naxəlef xainlərə qarşı son dərəcə amansız mübarizəyə çağırışdan çəkinmirdi.

Bu cəhətdən Üzeyir Hacıbəyovun "icimizdəki denikinləri" və bir sıra başqa yazıları, mənəcə, tarixçilərimiz tərəfindən tədqiqata cəlb olunmalıdır.

"Bir Denikin var ki, bizi xaricdən təhdid edir, bir çox denikinlər də var ki, içimizə dolub, ən xəərlə yerdərə gizlənib, bizi daxildən qorxudurlar". "Daxili denikinləri" dən qorxulu sayan müəllif indi də səciyyəvi olan həmin məqaləsinə bu sözlərə tamamlıyır:

"İstiqlalımızın bir ilini dünən şadlıq və şənlik ilə keçirmiş olan milət, bu gün fəvqələdə hadisələr keçirməkdədir. Candan əziz olan istiqalımızı elimizdən almaqla canımızı almaq isteyirler. Buna görə, istiqalımızı əldən verməmək üçün bu fəvqələdə zamanda fəvqə-

yi altında səsləndirildi. 1930-cu ilə aid Azərbaycan SSR himni kantata janrına oxşar olduğundan ona bəzən kantata da deyilir. Artıq 1944-cü ildə o, ittifaq respublikasının yeni himnini tertib etdi, hansı ki Azərbaycan SSR-in tərkibində çıxanadək səsləndirildi. 1991-ci ildə 1918-ci ildə aid köhnə himn yenidən "dövlət" statusunu aldı.

Üzeyir Hacıbəyov 1920-ci ilin 27 aprelində hakimiyətin bolşeviklərə veriləməsinin qatı eleyhdarı olub, ömrü boyun acısını çəkib. O, bir neçə dəfə repressiyalarдан xilas olub, ayrı-ayrı illərdə təqib və qınaqlara məruz qalıb. Sovet hakimiyətinin ilk illərində Üzeyir Hacıbəyovun adı xalq düşmənləri sırasında səslənməye başlayıb. 1920-ci ildə bestekarı güllələmək isteyiblər. Faqət bu təhlükə bir təsadüf nəticəsində sovuşub.

Üzeyir Hacıbəyovun 1917-1920-ci illərdə Azərbaycanda müstəmləkəlik eleyhinə yönəldilmiş ideologiyasının en feallarından olan Türk milletçiliyi, Türk və müsəlman birliyi və Qərb dövlətlərindən hakim olan ideyalara rəğbetli tarixən mütarəqqi xarakter daşıyırdı. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti dövründə doğma xalqını sevən, onun azadlığı yolunda çalışan bir çox Azərbay-

yi altında səsləndirildi. 1930-cu ilə aid Azərbaycan SSR himni kantata janrına oxşar olduğundan ona bəzən kantata da deyilir. Artıq 1944-cü ildə o, ittifaq respublikasının yeni himnini tertib etdi, hansı ki Azərbaycan SSR-in tərkibində çıxanadək səsləndirildi. 1991-ci ildə 1918-ci ildə aid köhnə himn yenidən "dövlət" statusunu aldı.

Üzeyir Hacıbəyov 1920-ci ildə bestekarı güllələmək isteyiblər. Faqət bu təhlükə bir təsadüf nəticəsində sovuşub.

Üzeyir Hacıbəyovun 1917-1920-ci illərdə Azərbaycanda müstəmləkəlik eleyhinə yönəldilmiş ideologiyasının en feallarından olan Türk milletçiliyi, Türk və müsəlman birliyi və Qərb dövlətlərindən hakim olan ideyalara rəğbetli tarixən mütarəqqi xarakter daşıyırdı. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti dövründə doğma xalqını sevən, onun azadlığı yolunda çalışan bir çox Azərbay-

can ziyanları kimi, Üzeyir bəy de milli əhval-ruhiyyənin yüksəlişi şəraitində böyük qüvvə ilə fealiyyət göstərmişdir.

1904-cü ildən 1920-ci ilə qədər mətbuatda 600-dən çox mütəxəlif məzmunlu məqalələr yazsa da rus işğalından sonra sovet dövründə vəfat edənə qədər cəmi 30 məqalə yazıb. Bu məqalələrin de əksəriyyəti musiqi ilə bağlı olub.

1918-ci ildə bestekar Azərbaycan himnini bestələdi. 1920-1991-ci illerde Azərbaycan SSR SSRİ-nin tərkibinde işğal olunması sebəbindən bu himn səsləndirilmirdi, 1930-cu ildə Azərbaycanda Sovet hakimiyətinin qurulmasının 10-cu ildönmü münasibəti ilə Üzeyir bəy Azərbaycan SSR-in yeni himni sözlərini və musiqisini yazdı. Yeni himn ilk dəfə 28 aprel 1930-cu ildə Hacıbəyovun rəhbərlili-

Mərdəkandakı dövlət sanatoriyası na köçürüldü. 1948-ci il noyabrın 23-də, gecə saat 2 radalarında bestekar Bakıda, "Monolit" binasının dördüncü mərtəbəsindəki mənzilində ürək çatışmazlığından vəfat etdi. Bakıda Birinci Fəxri Xiyabanadə dəfn olundu.

Respublikamızda her il Üzeyir Hacıbəyovun anadan olduğu gün-18 sentyabr "Musiqi günü" kimi qeyd edilir. Üzeyir bəy tariximizdə Azərbaycan SSR himninin və Azərbaycan Respublikası Dövlət himninin müəllifi kimi əbədi yer alıdı. İsləm Dünyasında ilk operanın müəllifi kimi yaddaşlarda qalmağı bacardı.

Operaları:

"Leyli və Məcnun": ilk dəfə 1918-ci il yanvarın 25-də göstəriilib. Bununla müsəlman Şərqində opera sənətinin esası qoyulmuşdur.

"Koroğlu" operası: 1937-ci il aprelin 30-da Azərbaycan Dövlət Akademik Opera və Balet Teatrında ilk dəfə tamaşaşa qoyulan "Koroğlu" operası Hacıbəyov yaradıcılığının zirvəsini təşkil edir. Qardaşı Ceyhun Hacıbəyli Fransaya mühacirət etmişdir. Qardaşlar bir-biri ilə əlaqəni bacıları və digər qohumları vasitəsilə saxlayırdılar. "Koroğlu" operasını səhneleşdirmezdən önce bestekarın həbs olunması və mümkün repressiyalar altına düşmək kimi davamlı təhlükələr qalırdı, lakin "Koroğlu" 1938-ci ildə SSRİ-nin paytaxtında təntənəli şəkildə səhneleşdirildikdən sonra müəllif SSRİ Xalq artisti adına və "Lenin" ordeninə layiq görüldü və SSRİ Ali Sovetinin deputati seçildi. Xalq qəhrəmanlıq dastanının motivlərinə əsaslanan "Koroğlu" operası Azərbaycanda klassik operalardan biridir. Hətta bu əsər bestekarın repressiyadan qurtulmasına da kömək etdi.

"Firuzə": Üzeyir Hacıbəyov həyatının son illərində "Firuzə" operası üzərində işləmişdir. Bu bitməmiş operadan tekçə Firuzənin arıyası qalmışdır.

"Şeyx Sənan" (1909)
"Rüstəm və Söhrab" (1910)
"Şah Abbas və Xurşudbanu" (1912)

"Əslî və Kərəm" (1912)
"Harun və Leyla" (1915)
Musiqili komedyalar:
"Ər və arvad" (1910)
"O olmasın, bu olsun" (1910)
"Arşın mal alan" (1913)